

*Deze preek hoort bij een serie van zes preken die gebaseerd zijn op het boek:
Genade ervaren. Het verlossende werk van Jezus in je leven.*

Zie voor meer informatie: www.josdouma.nl/genadeervaren (waar je ook een handreiking voor de liturgie vindt als je deze preek wilt lezen in een kerkdienst).

DE BEVRIJDENDE KRACHT VAN GENADE ERVAREN **Over bevrijding voor gebonden mensen**

*Ze schreeuwden in hun angst tot de HEER –
hij heeft hen gered uit vele gevaren,
haalde hen weg uit donkere holen
en brak hun boeien aan stukken.*

*Laten zij de HEER loven om zijn trouw,
om zijn wonderen aan mensen verricht,
bronzen deuren heeft hij verbrijzeld,
ijzeren grendels verbroken.*
Psalm 107:13-16

Stel je voor: je zit in de gevangenis. Een kleine cel, een paar vierkante meter. Je mag nooit naar buiten. Ergens hoog in de muur zit een klein raampje waardoor een beetje licht naar binnen valt. Het is er schemeriger of donker, nooit echt licht. Je bent er alleen. Helemaal alleen. Je bent een gevangene en ziet uit naar de dag dat er iemand komt met de sleutel die de deur van je cel voorgoed open doet.

Stel je voor: je woont in een land waar een dictator aan de macht is. Er is onderdrukking. Er is geen vrijheid van meningsuiting wat betekent dat je niet mag zeggen wat je denkt en dat je daardoor nauwelijks meer durft te denken wat je wilt. Er is ook oorlog, eigenlijk is er altijd oorlog en constant is er de angst, een terneerdrakkend gevoel. Je bent een onderdrukt mens en ziet uit naar de dag dat er vrede komt, een einde aan de dictatuur.

Stel je voor: je hebt een ongeluk gehad met je auto en bent in een greppel terechtgekomen. Die staat gelukkig droog. Je bent niet ernstig gewond, maar wel zo bekneld geraakt in je auto dat je er niet meer uit kunt komen. Je kunt je nauwelijks bewegen. Je zit helemaal vastgeklemd en ziet uit naar het moment dat er iemand komt om je los te maken.

Drie voorbeelden. Je zult begrijpen dat het drie beelden zijn: beelden van mensen die gevangen zitten, onderdrukt worden, bekneld zijn geraakt. En waar het in deze preek over gaat, is dit: dat er zoveel gevangenschap is buiten de gevangensmuren, dat er zoveel onderdrukking is in landen waar je vrij bent, dat er zoveel beknelling is ook buiten auto's die in de greppel zijn terechtgekomen.

Gebondenheid

Ik hou wel van rijmwoorden, en daarom gebruik ik graag de drieslag: zonden, wonden, bonden. Drie woorden die elk een eigen werkelijkheid open leggen: die van de weg van vergeving (zonden), de weg van genezing (wonden) en de weg van bevrijding (bonden). Maar omdat dat laatste woord niet zo heel duidelijk is en ook misverstanden kan oproepen (zwembond, vakbond bijvoorbeeld), zal ik het ook hebben over gebonden zijn en over bindingen.

Gebondenheid is dat we vast zitten aan dingen, aan mensen, aan gedachten, aan patronen, aan handelingen en dat we daar maar niet los van kunnen komen. Gebondenheid is dat je verslaafd bent aan goedkeuring van anderen, aan succes, aan geld, aan porno, aan bitterheid, aan haat, aan sombere gedachten. Gebondenheid is dat je daardoor beheerst wordt en dat je er niet meer los van kunt komen en je er misschien zelfs aan vastklampt omdat het tenminste nog enig houvast geeft in een leven dat verder verward en onherbergzaam is.

Daarover gaat het in deze vijfde preek. In eerste preek heb ik je uitgenodigd om mee te gaan op een ontdekkingsstocht, om mee terug te gaan naar de basis, naar de kern van geloven, de kern van Jezus kennen, de basis van leven met God. En ik heb je gevraagd om dit te geloven: dat jij en ik nog niet half weten wat genade is. Ik hoop dat je nog steeds meedoet met de ontdekkingsstocht en dat je al heel veel hebt mogen ontdekken: nieuwe dingen over Gods goede genade. In deze preek hoop ik je te laten zien dat de genade van Jezus en alleen die genade je werkelijk vrij kan maken. Het gaat dus over vrijheid.

‘Vrijheid,’ zo lees ik in een filosofisch getint artikel, ‘vrijheid is een belangrijke waarde in de moderne westerse cultuur, meestal verstaan als de mogelijkheid om te handelen en zelf keuzes te maken.’ Vrijheid is dus: kunnen kiezen, niet voorgeprogrammeerd zijn, niet leven in angst, maar kunnen ademen. Alle mensen verlangen naar vrijheid. En in de geloofsgemeenschap rondom Jezus Christus hebben we een eigen en uniek verhaal te vertellen over deze vrijheid, over bevrijding ook, en over vormen van vrijheid die wel vrijheid lijken te zijn, maar in wezen ook vormen van gebondenheid zijn.

De bevrijder

En wat is nu het evangelie van het verlossingswerk van Jezus in je leven? Niet dit: ‘U bent gebonden!’ Dat is niet het evangelie. Dat is wel de situatie waarin het evangelie wil landen. Maar dit is het evangelie voor iedereen die zich herkent in de dingen die ik nu al gezegd heb over bonden en gebondenheid en onvrijheid: ‘Er is bevrijding! Jezus Christus bevrijdt!’ Dat hoort onlosmakelijk bij de genade. Genade gaat verder dan alleen de vergeving van onze zonden. Genade geneest ook de wonden die achterblijven als we gezondigd hebben of als iemand tegen ons gezondigd heeft. En we mogen nog een extra stap zetten: genade bevrijdt ons van de bonden die ontstaan als gevolg van zonden en wonden in ons leven.

Want die drie hangen met elkaar samen. Zo ontstaan bindingen of gebondenheden in ons leven: de eerste keer dat we een bepaalde zonde deden, leek het nog onschuldig, maar nu zijn we zover dat we er niet meer zonder kunnen. Het is een gebondenheid, een verslaving geworden. Of die ene keer dat iemand ons diep kwetste heeft hij of zij zo’n diepe wond in onze ziel geslagen, dat we vanaf toen ons voorgenomen hebben ons nooit meer te laten kwetsen, nooit meer echt open te zijn, nooit meer werkelijk verbonden te zijn met een ander. Zo zijn we gebonden geraakt, hebben we de genade van het vrij zijn in Christus verloren en zijn we beland in een wereld waarin nooit meer wit licht is, maar alleen nog zwart en wat grijze tinten.

Maar nogmaals: er is voor iedereen het evangelie. En daarvoor is er ook de gemeente van Jezus Christus, om dat te zeggen tegen elkaar, om het te horen, om het te delen en uit te

delen. Er is een antwoord op onze zonden en wonden en bonden. Genade is Gods antwoord op onze zonden: hij vergeeft je. Genade is Gods antwoord op onze wonden: hij geneest je. Genade is Gods antwoord op onze bonden: hij bevrijdt je.

Dat God een bevrijder is, is niet maar een marginaal thema in de Bijbel. Als ik soms samenvattingen hoor van waar het in het evangelie om draait, dan gaat het negen van de tien keer alleen maar over de vergeving van de zonden en dat we naar de hemel mogen als we in God geloven. Zelden gaat het over de volle reikwijdte van de genade. Zelden wordt gezegd dat we de vrijheid van de bevrijder ook in dit leven al als een genade-ervaring mogen ontvangen. En dat terwijl het kernverhaal van het Oude Testament toch het verhaal van de bevrijding is. Het volk Israël dat in Egypte was als een volk van slaven, werd door de machtige hand van God uitgeleid, bevrijd uit het land van onderdrukking om vrijheid te vieren in het beloofde land. Niet voor niets beginnen de tien woorden van Gods verbond met de bekendmaking dat Hij een bevrijdende God is:

Ik ben de HEER, uw God, die u uit Egypte, uit de slavernij, heeft bevrijd.
Exodus 20:2

En als Jezus gaat vertellen in zijn eerste publieke optreden wat hem drijft, wat zijn missie is, met welk doel hij op aarde gekomen is, dan grijpt Hij terug op een profetie van Jesaja uit het Oude Testament:

*De geest van God, de HEER, rust op mij,
want de HEER heeft mij gezalfd.
Om aan armen het goede nieuws te brengen
heeft hij mij gezonden,
om aan verslagen harten hoop te bieden,
om aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken
en aan geketenden hun bevrijding.*
Jesaja 61:1

Hij rept niet eens over zonden en vergeving, maar spreekt over wonden en genezing, over bonden en bevrijding. Ken jij dat: die bevrijdende kracht van de genade? Zie je het gebeuren: dat Jezus je leven binnenkomt, door de Vader gezonden om ons vrijheid te geven, om ons los te maken uit onze zondige patronen, om met de sleutel van zijn genade de boeien van onze gebondenheid te openen?

Ik maak me er wel eens bezorgd over dat veel kerken, als gemeenten van Christus, iets belangrijks hebben laten liggen. Als wij in onze levens aanlopen tegen gedachtepatronen, gedragpatronen en gevoelspatronen waarvan we ervaren dat ze ziekmakend zijn en dat ze ons in de moeilijkheden brengen, dan zoeken we niet in het evangelie van Christus naar een weg om te gaan, maar dan gaan we om zo te zeggen de kerk uit om een psycholoog of psychiater te zoeken omdat we verwachten dat het evangelie geen antwoorden, geen verlossing, geen bevrijding biedt (ik formuleer het hier expres een beetje scherp). En nu geloof ik van harte dat psychologen en psychiaters en andere hulpverleners heel veel goed en gezegend werk doen, en ik wil je ook aanmoedigen om van hun kundigheid gebruik te maken, maar ik geloof niet dat de geloofsgemeenschap rondom Christus geen genezende en bevrijdende kracht zou hebben.

Want hier zou het in de kerk altijd over moeten gaan, dit zou er altijd te beleven moeten zijn: genade, liefde, verbondenheid! En we moeten de vraag stellen of de kerk hier niet iets heeft uitbesteed wat nooit uitbesteed had mogen worden: het delen van genezing en bevrijding, het daadwerkelijk en concreet ervaren van genade in situaties van gewondheid en

gebondenheid. Misschien is dat wel een van de belangrijkste gebondenheden van de (traditionele) kerken - want ook kerken kunnen gebonden zijn: dat we niet werkelijk geloven in genezing en dat we niet werkelijk geloven in bevrijding. Zou het kunnen zijn dat de eindeloze kerkelijke discussies over actuele thema's en over allerlei tradities voortkomen uit een gebrek aan zicht op en ervaring van de genezende en bevrijdende kracht van de genade van Jezus Christus? We zouden al die kerkelijke discussies moeten inruilen voor persoonlijke geloofsgesprekken waarin liefde en genade stroomt. We zouden ons samen moeten verheugen over de woorden die we uit Jezus' eigen mond gehoord hebben:

Ik geef jullie een nieuw gebod: heb elkaar lief. Zoals ik jullie heb liefgehad, zo moeten jullie elkaar liefhebben. Aan jullie liefde voor elkaar zal iedereen zien dat jullie mijn leerlingen zijn.

Johannes 13:34-35

Waar deze levende werkelijkheid van de levende Heer niet wordt gevonden, daar ontstaan kerken die gewond en gebonden en gescheurd zijn, kerken vol met verwonde en daardoor gebonden mensen. En dan is er een genadige omkering nodig: dat wij ons afkeren van onszelf en ons verootmoedigen voor onze Heer en zeggen: 'Wij willen de bevrijdende kracht van uw genade leren ervaren. Wij willen U leren kennen als onze bevrijder.'

Psalm 107: een bevrijdende God

Als we God willen leren kennen in ons leven als de bevrijder, dan moeten we ons door zijn woord laten raken. In de beide vorige preken heb ik ook een Psalm als uitgangspunt genomen en daarom doe ik dat hier weer. Psalm 107 is vol van levensechte, krachtige, existentiële beelden van gebondenheid en bevrijding. En als onze kwetsbaarheid en gekwetstheid onder ogen durven te zien, dan zeggen we: 'Ja, zo is het leven vaak.' (Lees nu voor jezelf de hele Psalm...).

Het is belangrijk om dit soort woorden en beelden op je in laten werken, ze binnen laten komen, ze te proeven, te ruiken, voor je te zien, en erin geloven omdat het goddelijke woorden zijn. In de beide vorige preken heb ik gezegd, bij Psalm 32 en Psalm 147, dat we de woorden van die Psalm op ons in moeten laten werken en ze krachtiger moeten laten zijn dan onze eigen gedachten en overtuigingen. Nu zeg ik er ook nog dit bij: we moeten niet onderschatten hoe funest het is voor ons geloof en onze geloofservaring als we wel dag in dag uit, van minuut tot minuut ons laten overspoelen door allerlei vormen van communicatie en allerlei boodschappen, terwijl er geen ruimte is voor de woorden van God. Als we alleen met andermans of eigen gedachten bezig zijn en zelden of nooit goddelijke gedachten toelaten, dan zal dat een verwoestende uitwerking hebben op de levendigheid van ons geloof en op de geestelijke kwaliteit van ons denken en handelen en voelen. Alleen Gods woorden zijn levend en krachtig...

Daarom proeven we nu de eerste helft van Psalm 107: we laten ze woorden binnenkomen, om erin te gaan geloven. We nemen er geen kennis van, want dat is dodelijk: ergens alleen maar kennis van nemen. Dan gebeurt er niets. We nemen er geen kennis van: we laten ze binnenkomen. Om iets te ervaren van de kracht van God, de bevrijdende kracht van God. De bevrijdende kracht van Gods genade. Het begint weer met de lof op God! Dat keert steeds terug in de Psalmen: dat het loven van God genezend en bevrijdend is.

*Loof de HEER, want hij is goed,
eeuwig duurt zijn trouw.
Zo spreken zij die door de HEER zijn verlost,*

die hij verlost uit de greep van de angst.
Psalm 107:1-2

En daarmee staat de thematiek er in één keer. Want angst hoort bij gebondenheid. Angst hoort bij onvrijheid. Maar er bestaat dus een leven zonder angst, een leven dat verlost is door de Heer en waarin hij wordt geloofd en geprezen. Maar laten we nu eerst dat onverloste, onvrije, gebonden leven voor ons proberen te zien. Vele beelden worden er gebruikt in de Psalm. Kijk maar mee in de verzen 2 tot 12:

- de greep van de angst (vers 2);
- dolen door de woestijn, de wildernis (vers 4);
- honger en dorst hebben, wegwijnen van uitputting (vers 5);
- angst en gevaren (vers 6);
- donkere krochten, slaven, ijzeren boeien (vers 10);
- verzet tegen Gods woorden, verwerping van zijn raad (vers 11);
- gebogen zijn onder een zware last, vallen en geen hulp krijgen (vers 12).

Daar wordt dus ook gesproken over verzet tegen Gods woorden. Angst en gebondenheid hebben per definitie te maken met verzet tegen het bevrijdende woord van God, een verzet dat gebeurt omdat we denken dat we ons zelf kunnen bevrijden of omdat we onmachtig zijn de bevrijdende woorden van God in ons leven toe te passen. Bijvoorbeeld omdat we het gewoon niet geloven dat de vrijheid die God wil geven zoveel lichter en ruimer is dan de beperkte vrijheid die we nu ervaren. Hoe vaak sluiten we onszelf ook niet op in de gedachte: ‘Het is nu eenmaal zo, het zal wel niet meer veranderen, ik moet er maar mee leren leven zo goed en zo kwaad als dat gaat’. Dan leggen we ons neer bij de gebrokenheid van het leven, en als Jezus dan in de buurt komt, dan zeggen we: ‘Ach, zou hij er wat aan kunnen doen?’

Maar ik wil je dit op het hart drukken: onze Heer, Jezus Christus, is gekomen om te genezen en te bevrijden. En hij heeft het ook daadwerkelijk gedaan: lees maar al die verhalen in de evangeliën van zieke mensen die genezen worden en gebonden mensen die bevrijd worden. Daarin zien wij God zelf aan het werk, de God die we ook al ontmoeten in Psalm 107. En we hebben die Psalm om te leren geloven dat God een bevrijder is. Dat klinkt al door in de verzen 2 tot 12 (maar die laat ik nu verder even rusten), en ook in de verzen 13 tot 16. Daar ontmoeten we mensen die in hun angst schreeuwen tot de Heer. Dat is de eerste stap op weg naar bevrijding: schreeuwen tot de Heer. Maar dan is het ook zo belangrijk om te gelóven, met hart en ziel, dat hij een bevrijder is. Psalm 107 helpt:

*Hij heeft hen gered uit vele gevaren!
Hij haalde hen weg uit donkere hollen!
Hij brak hun boeien aan stukken!*

En ik kan me voorstellen dat je denkt: ‘Ja, zij wel. Maar dat is voor mij niet weggelegd.’ Dat is nu een voorbeeld van gebondenheid als je dat denkt. Het is een leugen: ‘Zij wel, ik niet. God doet dat wel bij anderen, maar niet bij mij.’ Dat kan een gedachte zijn die zich vastzet in je leven. En je leert ermee leven, zo goed en zo kwaad als het gaat. Maar je leeft dus met een leugen. Dit is de waarheid: God is de bevrijder! Niet alleen toen, maar ook nu. Dat is zijn trouw. Als je niet gelooft in zijn bevrijding voor jou, dan geloof je niet in zijn trouw.

*Laten zij de HEER loven om zijn trouw,
om zijn wonderen aan mensen verricht.*
Psalm 107:8

Daar gaat het over: wonderen aan mensen verricht. Het is een wonder als je bevrijd wordt uit je gebondenheid. Maar de vraag is: geloven wij in wonderen? Geloven wij dat we bevrijd kunnen worden van onze bitterheid, bevrijd van het zwarte dat in ons is, bevrijd van onze terneergedruktheid, bevrijd van onze overtuiging dat het leven voor ons alleen maar teleurstellingen brengt? Geloven wij in wonderen? Of is het beter om maar gewoon nuchter te zijn?

Maar daar gaat het niet over: nuchterheid of geloven in wonderen. Dít is de tegenstelling: geloven wij in een bevrijdende God, of doen wij dat niet? Geloven we dat Jezus is gekomen om ons, ook nu al, te bevrijden van alles waaraan we gebonden zijn geraakt, of geloven we dat niet? Want kijk:

*Bronzen deuren heeft hij verbrijzeld,
ijzeren grendels verbroken.*
Psalm 107:16

Dat is ongelooflijk krachtig. Dat kan hij! Als hij een bronzen deur kan verbrijzelen, kan hij dan niet mijn donkere teleurgesteldheid licht maken? Als hij ijzeren grendels kan verbreken, kan hij me dan niet bevrijden van mijn verslaving, van mijn onmacht om werkelijk verbonden te zijn met een ander, van mijn angst?

Gebondenheden in ons dagelijks leven

Hoe komen wij onze bonden, onze gebondenheden op het spoor? Het is gevaarlijk als we nu niet concreet en praktisch worden. Want dan klinkt het evangelie niet. Het evangelie zelf is namelijk concreet en praktisch. Het gaat over ons leven. Er wordt in kerken nogal eens een tegenstelling gemaakt tussen 'op Gods eer gericht zijn' en 'op de mens gericht zijn'. Maar dat is een buitengewoon schadelijk tegenstelling die volkomen onjuist is. Waarom is die onjuist? Omdat het evangelie van Jezus Christus op mensen gericht is, omdat genade voor mensenlevens bedoeld is, omdat God zich richt op mensen. Hij houdt namelijk van mensen. Mensen zoals jij en ik. Een evangelieverkondiging die niet op mensen is gericht, is een evangelieverkondiging die daarmee ook niet meer gaat over de God die zich in Christus heeft geopenbaard. 'Het Woord is mens geworden,' staat er zo veelzeggend in Johannes 1:14. Als hét Woord al menselijk is geworden, laat dat dan helemaal waar zijn voor de woorden van de evangelieverkondiging: volkomen afgestemd op ons dagelijkse leven.

En daarom wil ik nu kort hulp bieden bij het herkennen van bonden in ons leven. Er zijn vier zinnestjes die ons op het spoor zetten van gebondenheid:

- ik voel me een gevangene van...
- ik ben verslaafd aan...
- ik zit vast aan...
- ik ben geboeid door...

Pas die zinnestjes eens toe en vul dan op de puntjes in wat je in gedachten komt.

- Ik voel me een gevangene van... het verleden, de dingen die gebeurd zijn, de wanhoop en bitterheid die mijn leven zijn binnengekomen, de verwachtingen die anderen van mij hebben, de prestatiecultuur. Ik zou er zo graag van los willen komen, maar het lukt me niet.
- Ik ben verslaafd aan... de goedkeuring van anderen, porno, misdaadfilms, alcohol, nicotine, succes. Zonder dat voel ik me ongelukkig.

- Ik zit vast aan... iets wat iemand lang geleden tegen me zei en wat me gekwetst heeft, mijn maatschappelijke positie, mijn ouders terwijl ik toch allang zelfstandig ben, mijn boosheid en verbittering. En ik ben bang voor wat er gebeurt als ik dat loslaat.
- Ik ben geboeid door... mijn hobby's, televisieprogramma's, sport, internet, occulte onderwerpen, andere mannen of vrouwen dan mijn eigen partner. Ik zou het echt vervelend vinden als ik daar minder tijd aan kon besteden.

Dat laatste, dat je ergens door geboeid bent, noem ik er expres bij. Het lijkt onschuldig en is het ook vaak, maar elke geboeidheid heeft het in zich om over te gaan in gebondenheid. Alles wat ons boeit kan een afgod worden, kan ons gaan beheersen, zodat we daar zoeken wat alleen Christus ons kan geven: geluk, vrijheid, licht, geborgenheid, verbondenheid, alles wat we als mens nodig hebben.

Gebonden door een vloek

Op één punt wil ik dit nog wat concreter maken. Want het kan gebeuren dat ons leven onder een vloek ligt. Misschien dat je dat wat te zwaar vindt klinken, maar ik wil dat woord toch gebruiken, ook om te proeven hoe urgent deze dingen zijn, hoe ingrijpend en hoe schadelijk voor een gezond geestelijk leven. Een vloek is het tegenovergestelde van een zegen. Een zegen is: dat er goede woorden tot ons gesproken worden. Elke kerkdienst bijvoorbeeld begint met zulke goede woorden: 'Genade is er voor u en vrede...' Dat zijn zegenende woorden, die iets goeds uitwerken in ons leven. Maar er zijn ook woorden die kwaad doen in ons leven, die ons bezeren en kwetsen. Dat zijn vloeken. Een paar voorbeelden: 'Jij zult nooit deugen...' 'Je mag niet huilen...' 'Je moet er maar mee leren leven...' 'Als je dit ooit aan iemand vertelt...' We kunnen ook een vloek over onszelf uitspreken: 'Ik zal me nooit meer met iemand verbinden...' 'Ik ben nu eenmaal zo...' 'Je hoort kritisch te zijn...' 'Ik ben en blijf een zondaar...'

Deze woorden doen kwaad in ons leven. En soms worden ze van generatie op generatie overgedragen. Ook van de ene kerkgeneratie op de andere kerkgeneratie. En ik ben wel eens boos en verdrietig over de kerk van mijn jeugd die mij hier nooit iets over verteld heeft. De kerk van mijn jeugd die zweeg over genezing en bevrijding. De kerk van mijn jeugd die steeds maar weer zei: 'Je bent een zondaar.' Ik had, toen ik over deze dingen aan het nadenken was, een keer een catechetisch gesprek met een nieuwkomer in de kerk, een jonge vrouw die haar eerste stappen zette op de weg van geloof en kerk. We lazen uit de Heidelbergse Catechismus over de vergeving van de zonden: 'Omdat Christus voldaan heeft, wil God nooit meer denken aan al mijn zonden, ook niet aan mijn zondige aard waar tegen ik mijn leven lang moet strijden.' God wil nooit meer denken aan mijn zonden en mijn zondige aard! Waarom zei de kerk dan toch altijd weer dat ik een zondaar was en bleef en dat ik onder het oordeel lag? Is dat niet één van de gebondenheden waaronder we als gelovigen gebukt gaan? Als wij lauwheid en geesteloosheid in de kerken ontwaren en spirituele schraalheid, moeten wij niet verbaasd zijn.

Want woorden die kwaad doen ontnemen ons de vrijheid die we als kinderen van God mogen hebben. Ze verbreken de intimiteit met de Vader en maken die onmogelijk. Ze leiden tot een gebondenheid waardoor we de vrijheid in Christus en zijn genade niet kunnen ervaren. Als we gaan nadenken over de bonden in ons leven, dan zullen we in heel veel gevallen ontdekken dat aan de wieg van onze gebondenheden woorden staan die als een vloek ons leven zijn binnengekomen, waardoor we klein worden gehouden, angstig, onvrij.

Maar wat is nu het evangelie? Dat wij van elke gebondenheid kunnen worden bevrijd! En dat de geloofsgemeenschap rondom Jezus Christus de plek bij uitstek is waar dat kan gaan gebeuren: niet allereerst de spreekkamer van de hulpverlener maar de woonkamer van Gods

gezin op aarde, waar we samen mogen leren om aan de voeten van Jezus, die Heer en bevrijder is, te gaan zitten om genade te ervaren, vergevend, genezend en bevrijdend.

Op weg naar bevrijding

Het ervaren van de bevrijdende kracht van genade begint met het geloof in de bevrijder. Het is een misverstand om te denken dat we dan zelf niks kunnen doen. Want dat kunnen we wel. Zelf kunnen we, door de Geest geleid, stappen zetten op de weg naar bevrijding. Daar wil ik ten slotte drie dingen over zeggen. Ze gaan vooral over onze gedachten, want de geestelijke strijd waar het over gaat als we het hebben over bevrijding van bonden, is een strijd die zich vooral in onze gedachtewereld afspeelt. Het is de strijd tussen waarheid en leugen, tussen licht en duisternis, tussen vrijheid en angst.

Drie gedachten wil ik je aanreiken, om je eigen te maken, om te gebruiken als je een stap wilt zetten op weg naar de vrijheid. Ik koppel ze elk aan een bijbeltekst.

Wanneer u bij mijn woord blijft, bent u werkelijk mijn leerlingen. U zult de waarheid kennen, en de waarheid zal u bevrijden.

Johannes 8 vers 31-32

De eerste gedachte: *de waarheid maakt vrij!* Niets anders dan de waarheid maakt vrij. Niet dus onze persoonlijke inzet, niet de tips en trucs die we krijgen aangereikt, maar alleen de waarheid die in Jezus is. Daarom moeten we leren om waarheid en leugen te onderscheiden en onze gedachten te vullen met de waarheid. Tegenover de leugenachtige gedachte 'Ik moet leren leven met mijn angsten' moeten we zeggen: 'Jezus Christus is de waarheid en hij bevrijdt mij van mijn angst.'

Christus Jezus heeft ons vrijgekocht van de vloek door voor ons te worden vervloekt, want er staat geschreven: 'Vervloekt is ieder mens die aan een paal hangt.'

Galaten 3 vers 13

De tweede gedachte: *Jezus heeft de vloek gedragen!* Elke vloek die over ons is uitgesproken of die we over onszelf hebben uitgesproken en die ons maakt tot gebonden, onderdrukte mensen, is al op Jezus neergekomen en door hem gedragen. We hoeven dus niet langer onze eigen vloeken mee te zeulen, maar we mogen ze aan het kruis nagelen. Geloof dus dat er geen enkele vloek of gebondenheid is die niet door Jezus aan het kruis is gebracht.

Waar de Geest van de Heer is, daar is vrijheid.

2 Korintiërs 3 vers 17

De derde gedachte: *Er bestaat een leven zonder angst!* Vrijheid is leven zonder angst. En dat bestaat: dat leven is te vinden waar de Geest van Christus ons leven gaat vervullen en waar de zwarte nacht van de satan het veld moet ruimen. Strek je daarom uit naar de Geest van Jezus en ontdek hoeveel ruimte, licht, opluchting, vrijheid en liefde er is.

Ik weet het: dit is geen recept voor snel succes. En ik geloof ook niet dat je daarop zit te wachten. Maar dit is wel een weg om te leren gaan, in het geloof dat Jezus de bevrijder is. Want dat is hij. Het is het grote doel waarmee hij naar de aarde is gekomen: om ons in de vrijheid van de kinderen van God te brengen zodat we net als hij leren om te rusten aan Gods Vaderhart.

Gebed | Lieve Vader in de hemel, dank u voor uw grote kracht. Dank u dat u bronzen deuren verbrijzelt, dat u ijzeren grendels verbreekt. Heer, u kent de bronzen deuren en de ijzeren grendels in mijn leven, u kent mijn worsteling, u kent mijn wanhoop en mijn angst. Daarom schreeuw ik tot u: help mij om mijn gebondenheid onder ogen te zien en gun mij het bevrijdende licht van uw genade. U kent mijn verlangen: uw genade te mogen ervaren, heel concreet in mijn eigen leven. U kent mijn vooronderstelling: dat ik nog niet half weet wat genade is. Vult u daarom zelf aan wat nog mist, door Jezus, uw krachtige en geliefde Zoon, mijn Heer en mijn bevrijder. Amen.